

IZ STAREJŠE RUSKE SOVJETSKE POEZIJE

USTVARJANJE

Anna Ahmatova

Tako je: neka trudnost me prevzema,
v ušesih bitka ur ne popusti,
v daljavi jeza groma, ki pojema.
Vsak vzdih in vsaka tožba se mi zdi
ujeta med neznanimi glasovi,
zožuje se nekak skrivnosten krog,
dokler se med šepeti in zvonovi
ne vzpne en sam, vse zmagujoči zvok.
Tak tiho je okrog, da se začuje,
kak raste trava, in njegov korak,
ki se po travi s torbo približuje ...
A že je tu besed signalni znak
in lahkih rim zveneče perotnice,
tedaj razumem, kaj mi govore,
in že skrbno zdiktirane vrstice
na snežnobelem listu obleže.

PREDRAGA, PRAZNIH, OBIČAJNIH

Boris Pasternak

Predraga — praznih, običajnih
pogovorov zatohli zrak.

A ti — nerazodete slave
novorojeni besednjak.

A slava — šibke le privlači.
O, ko bi ravneje se vzpell!
Pa tudi tak bom, — ne z berači,
z družino v rodni jezik smel.

Ne vrsta pesnikov za njima,
zdaj cesta, živa meja, breg
poletje z Lermontovim rima
in s Puškinom gosi in sneg.